

Object Oriented Programming Object Oriented Programming Project

00 Design Guides

- cohesion และ coupling เป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบและเขียนโปรแกรม
 โปรแกรมที่มี strong cohesion และ loose coupling ถือเป็นโปรแกรม
 คุณภาพสูงที่จะง่ายต่อการดูแลและ reuse ในอนาคต
- Cohesion คือระดับของความเกี่ยวข้องกันของ code ในฟังก์ชันเดียวกัน ใน ฟังก์ชันใดที่ code มีความเกี่ยวข้องกันมาก (หมายถึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน หรือ เป็นเรื่องเดียวกัน จนยากจะแยกออกจากกัน) ถือว่า strong cohesion ตัวอย่าง ของ strong cohesion เช่น sin() จะเห็นว่ามีหน้าที่เดียว และ แยกออกไม่ได้แล้ว
- Coupling คือ การที่แต่ละส่วนของ code เข้าไปเกี่ยวข้องกัน ถ้าเข้าไปเกี่ยวข้อง กันมาก เรียกว่า high coupling ถ้าไปเกี่ยวข้องกันน้อยก็เรียกว่า low coupling เพราะถ้าส่วนหนึ่งของ code เปลี่ยน จะไม่ทำให้ต้องแก้ไขส่วนอื่น

- ลองดู Code ต่อไปนี้
- คลาส VihecleRegistry ทำหน้าที่สร้างเลขทะเบียนยานพาหนะ

```
import string
import random

class VehicleRegistry:

    def generate_vehicle_id(self, length):
        return ''.join(random.choices(string.ascii_uppercase, k=length))

def generate_vehicle_license(self, id):
    return f"{id[:2]}-{''.join(random.choices(string.digits, k=2))}- \
        {''.join(random.choices(string.ascii_uppercase, k=2))}"
```



```
class Application:
    def register_vehicle(self, brand: string):
        registry = VehicleRegistry()
        vehicle_id = registry.generate_vehicle_id(12)
        license plate = registry.generate vehicle license(vehicle id)
        catalogue price = 0
        if brand == "Tesla Model 3":
            catalogue price = 60000
        elif brand == "Volkswagen ID3":
            catalogue price = 35000
        elif brand == "BMW 5":
            catalogue_price = 45000
        tax percentage = 0.05
        if brand == "Tesla Model 3" or brand == "Volkswagen ID3":
            tax_percentage = 0.02
        payable tax = tax percentage * catalogue price
        print("Registration complete. Vehicle information:")
        print(f"Brand: {brand}")
        print(f"Id: {vehicle_id}")
        print(f"License plate: {license plate}")
        print(f"Payable tax: {payable_tax}")
```


- จาก code จะเห็นได้ว่าคลาส Application ทำหลายอย่างมาก สร้าง id, สร้าง license กำหนดราคา กำหนดอัตราภาษี กำหนดจำนวนภาษี และ พิมพ์ code ลักษณะนี้จะเรียกว่า low cohesion เพราะทำหน้าที่หลายอย่าง
- ในขณะเดียวกัน code นี้ ถือว่ามี high coupling เช่น ในคลาส

 VehicleRegistry มีฟังก์ชัน generate_vehicle_id และ

 generate_vehicle_license และมีการเรียกใช้ในคลาส Application ซึ่ง

 หมายความว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงในคลาส VehicleRegistry ก็อาจจะส่งผล

 กระทบกับคลาส Application ไปด้วย
- สมมติว่าจะเพิ่มยี่ห้อเข้าไป ก็ทำให้ต้องแก้ไขคลาส Application หรือ หากเปลี่ยน
 อัตราภาษีของรถไฟฟ้า ก็ต้องแก้ไชคลาส

 จะแยก VehicleRegistry ออกเป็น 2 คลาส คือ VehicleInfo รับผิดชอบในการ เก็บข้อมูลรถ และ คำนวณภาษี

```
class VehicleInfo:
   def init (self, brand, electric, catalogue price):
        self.brand = brand
        self.electric = electric
        self.catalogue price = catalogue price
   def compute_tax(self):
       tax_percentage = 0.05
       if self.electric:
            tax percentage = 0.02
        return tax percentage * self.catalogue price
   def print(self):
        print(f"Brand: {self.brand}")
        print(f"Payable tax: {self.compute_tax()}")
```


• ส่วนคลาส Vehicle ทำหน้าที่เก็บข้อมูลรถยนต์และทะเบียน

```
class Vehicle:

def __init__(self, id, license_plate, info):
    self.id = id
    self.license_plate = license_plate
    self.info = info

def print(self):
    print(f"Id: {self.id}")
    print(f"License plate: {self.license_plate}")
    self.info.print()
```


จากนั้นจึงสร้างคลาสของ VehicleRegistry ขึ้นมา

```
class VehicleRegistry:
    def init (self):
        self.vehicle info = { }
        self.add vehicle info("Tesla Model 3", True, 60000)
        self.add_vehicle_info("Volkswagen ID3", True, 35000)
        self.add_vehicle_info("BMW 5", False, 45000)
        self.add vehicle info("Tesla Model Y", True, 75000)
    def add vehicle info(self, brand, electric, catalogue price):
        self.vehicle info[brand] = VehicleInfo(brand, electric, catalogue price)
    def generate vehicle id(self, length):
        return ''.join(random.choices(string.ascii uppercase, k=length))
    def generate_vehicle_license(self, id):
        return f"{id[:2]}-{''.join(random.choices(string.digits, k=2))}-
{''.join(random.choices(string.ascii_uppercase, k=2))}"
    def create vehicle(self, brand):
        id = self.generate vehicle id(12)
        license plate = self.generate vehicle license(id)
        return Vehicle(id, license plate, self.vehicle info[brand])
```


ส่วนคลาส Application จะเหลืองานตามรูป ซึ่งจะเห็นว่าแต่ละคลาสรับผิดชอบ
 งาน 1 อย่าง code เป็นอิสระต่อกันมากขึ้น การเพิ่มยี่ห้อรถไม่ต้องแก้โค้ด

```
class Application:
    def register_vehicle(self, brand: string):
        # create a registry instance
        registry = VehicleRegistry()
        vehicle = registry.create vehicle(brand)
        # print out the vehicle information
        vehicle.print()
app = Application()
app.register_vehicle("Volkswagen ID3")
```

Dependency Injection

- Dependency injection เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งในการลด coupling
- ลองพิจารณา code ต่อไปนี้
- จะเห็นว่ามีการผูกบริการ email เข้ากับคลาสอย่างมาก
- ทำให้เมื่อมีการเปลี่ยนผู้ให้บริการ email จะต้องมาแก้ไขโปรแกรมในคลาส

```
class Calculator:
    def __init__(self):
        pass

def calculate(self, x, y):
        result = x + y
        email_service = SendGridService()
        email_service.send_email('example@abc.com', 'Calc. Result', f'The result is: {result}')
```

Dependency Injection

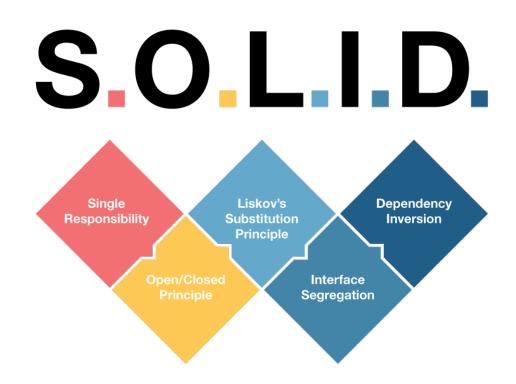

- แต่หากมีการแก้ไขโปรแกรม เป็นลักษณะนี้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้ให้บริการ
 email ก็เพียงแต่เปลี่ยนพารามิเตอร์ที่ส่งให้คลาสเท่านั้น
- เทคนิคแบบนี้ เรียกว่า dependency injection ซึ่งจะทำให้ coupling ระหว่าง แต่ละส่วนของโปรแกรมลดลง

```
class Calculator:
    def __init__(self, email_service):
        self.email_service = email_service

def calculate(self, x, y):
    result = x + y
    self.email_service.send_email('example@abc.com', 'Calc. Result', f'The result is: {result}')
```


- เป็นหลักการที่เสนอโดย Robert Martin เพื่อให้การออกแบบซอฟต์แวร์ สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น มีความยืดหยุ่น และบำรุงรักษาได้ง่าย โดยมี หลักการ 5 ข้อ
 - Single Responsibility Principle
 - Open-Closed Principle
 - Liskov Substitution Principle
 - Interface Segregation Principle
 - Dependency Inversion Principle

- Single Responsibility Principle
 - หลักการข้อนี้ คือ แต่ละส่วนประกอบของซอฟต์แวร์ ควรรับผิดชอบเพียง หน้าที่เดียว ดังนั้น คลาส 1 คลาส ก็ควรรับผิดชอบหน้าที่เดียวด้วย (รวมถึง function หรือ method ด้วย)
 - ส่วนประกอบของ Class ควรมีความเกี่ยวข้อง (cohesion) กันให้มากที่สุด
 - นอกจากนั้น ส่วนประกอบควรขึ้นต่อกัน (coupling) ให้น้อยที่สุดอีกด้วย
 - แนวทางการตรวจสอบการออกแบบคลาส จะใช้หลักการดังนี้
 - A class should have one and only one reason to change.
 - ทั้งนี้ก็เพื่อให้ ความจำเป็นต้องแก้ไข คลาส เกิดขึ้นได้น้อยที่สุด

Single Responsibility Principle

ยกตัวอย่าง

```
class Order:
    def __init__(self):
        self.items = []
        self.quantities = []
        self.prices = []
        self.status = "open"
    def add_item(self, name, quantity, price):
        self.items.append(name)
        self.quantities.append(quantity)
        self.prices.append(price)
```


Single Responsibility Principle

```
def total_price(self):
    total = 0
    for i in range(len(self.prices)):
        total += self.quantities[i] * self.prices[i]
    return total
def pay(self, payment_type, security_code):
    if payment_type == "debit":
        print(f"Debit type : security code: {security_code}")
        self.status = "paid"
    elif payment_type == "credit":
        print(f"Credit type : security code: {security_code}")
        self.status = "paid"
    else:
        raise Exception(f"Unknown payment type: {payment_type}")
```


- Single Responsibility Principle
 - จะเห็นว่าคลาส Order รับผิดชอบงานหลายอย่าง ซึ่งขัดกับหลักของ Single Responsibility
 - มีการ add order
 - มีการคำนวณราคารวมของ order
 - มีการเก็บเงินใน order
 - การเพิ่ม order และ คำนวณราคาของ order ถือได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกัน
 - แต่การเก็บเงินมีความไม่เกี่ยวข้องกันพอสมควร ดังนั้นควรแยกคลาส


```
class Item:
    def __init__(self,items,quantities,prices):
        self.items = items
        self.quantities = quantities
        self.prices = prices
class Order:
    def __init__(self):
        self.item_list = []
        self.status = "open"
    def add_item(self, name, quantity, price):
        self.item_list.append(Item(name, quantity, price))
    def total_price(self):
        total = 0
        for i in self.item_list:
            total += i.quantities * i.prices
        return total
```


- Single Responsibility Principle
 - แยกคลาส จะทำให้การเพิ่มประเภทของการชำระเงินง่ายขึ้นด้วย

```
class PaymentProcessor:
    def pay_debit(self, order, security_code):
        print("Processing debit payment type")
        print(f"Verifying security code: {security_code}")
        order.status = "paid"

def pay_credit(self, order, security_code):
        print("Processing credit payment type")
        print(f"Verifying security code: {security_code}")
        order.status = "paid"
```


- Single Responsibility Principle
- ในส่วนของ method ก็มีข้อแนะนำเช่นกัน ให้รับผิดชอบเพียงหน้าที่เดียว และ ไม่ควรมีความยาวเกินกว่า 15 บรรทัด (ทั้งนี้ตามความเหมาะสม) และพารามิเตอร์ ก็ให้มีประมาณ 3 ตัว
- ในกรณีของ if else ก็ให้มีเงื่อนไขเดียว
- การคำนวณก็ให้คำนวณออกมาในเรื่องเดียว
- โดยสรุป คือ software ควรให้เรียบง่าย ลดความซับซ้อน เพิ่มการ reuse ดูแล รักษาง่าย ข้อผิดพลาดน้อย

- Open-Closed Principle
- หลักการข้อนี้มีอยู่ว่า ส่วนประกอบของ Software ควรจะ Close สำหรับการ แก้ไข แต่ Open สำหรับการเพิ่มเติม
- หมายความว่าหลังจากที่ Software เขียนเสร็จแล้ว ไม่ควรมีการแก้ไขใดๆ อีก กรณีของคลาส คือ ไม่ไปแตะต้องคลาสนั้นอีก กรณีที่มีการเพิ่มเติม ก็ควรใช้ วิธีการ Inheritance มากกว่าจะไปแก้ไขที่คลาสเดิม
- จะยกตัวอย่างเดิม คลาส PaymentProcessor สมมติว่าต้องการจะเพิ่มการชำระ เงินแบบใหม่เข้าไป จะต้องแก้ไขคลาสนี้ ซึ่งขัดกับหลักการ Open-Close principle

• ดังนั้นเราจะใช้การ inherit จะเห็นว่าหากมีการชำระเงินประเภทอื่นก็สร้างเพิ่ม

```
class PaymentProcessor(ABC):
   @abstractmethod
    def pay(self, order, security_code):
        pass
class DebitPaymentProcessor(PaymentProcessor):
    def pay(self, order, security_code):
        print("Processing debit payment type")
        print(f"Verifying security code: {security_code}")
        order.status = "paid"
class CreditPaymentProcessor(PaymentProcessor):
    def pay(self, order, security_code):
        print("Processing credit payment type")
        print(f"Verifying security code: {security_code}")
        order.status = "paid"
```


สมมติว่าสร้างการจ่ายแบบ PromptPay

```
class PromptPaymentProcessor(PaymentProcessor):
    def pay(self, order, security_code):
        print("Processing PromptPay payment type")
        print(f"Using telephone no.: {security_code}")
        order.status = "paid"
order = Order()
order.add_item("Keyboard", 1, 50)
order.add_item("SSD", 1, 150)
order.add_item("USB cable", 2, 5)
print(order.total_price())
processor = PromptPaymentProcessor()
processor.pay(order, "081-234-5678")
```


- Liskov Substitution Principle
- ที่ได้ชื่อนี้ เนื่องจากเสนอโดย Barbara Liskov

"We present a way of defining the subtype relation that ensures that subtype objects preserve behavioral properties of their supertypes." Liskov.

- ความหมายของหลักการนี้ คือ "subclass ต้องสามารถแทนที่ base class ของตัวมันได้"
- เพราะ subclass ควรจะเพิ่มเติมความสามารถจาก base class ของมัน แต่ ต้องไม่ทำให้ความสามารถของ class นั้นลดลง

- Liskov Substitution Principle
- จาก code ที่ผ่านมาจะเห็นว่าในคลาส PromptPaymentProcessor มีการใช้ หมายเลขโทรศัพท์ ไม่ใช่ security code ซึ่งทำให้ขัดกับหลักการข้อนี้ เนื่องจาก คลาสที่ inherit มา เข้าไปแก้ไขจาก security code เป็นอย่างอื่น
- แนวทางการแก้ไข คือ ใน abstract base class จะนำเอา security code ออก
 ให้เหลือเพียง order

Liskov Substitution Principle

```
class PaymentProcessor(ABC):
    @abstractmethod
    def pay(self, order):
        pass
class PromptPaymentProcessor(PaymentProcessor):
    def __init__(self, tel_no):
        self.tel_no = tel_no
    def pay(self, order):
        print("Processing promptpay payment type")
        print(f"Using telephone no: {self.tel_no}")
        order.status = "paid"
```


- Liskov Substitution Principle
- มาสมมติตัวอย่างกันอีกสัก 1 ตัวอย่าง
- สมมติว่า เราทำงานในบริษัท OK-ALL ซึ่งเป็นร้านสะดวกซื้อ
- สมมติว่ารับของคนอื่นมาขาย จะอยู่ใน class Product โดยมีส่วนลด 20% (คือ รับมา 80% ของราคาขาย)
- บริษัทในเครือ ก็ผลิตสินค้าของตัวเองด้วย โดยจะ Inherit มาจาก class Product ตั้งชื่อว่า InHouseProduct โดยจะมีส่วนลดมากกว่า คือ 1.5 เท่า = 30%

- Liskov Substitution Principle
- สมมติว่าเขียน class Product แบบนี้ คำถาม คือ จะเขียน class
 InhouseProduct อย่างไร จึงจะไม่ขัดกับ LSP

```
class Product:
    discount = 20

def get_discount(self):
    return Product.discount
```


• จาก LSP สิ่งที่ต้องทำ คือ ต้องทำให้ method get_discount สามารถทำงานได้ เช่นเดียวกับใน Super Class ดังนั้นต้องเขียนเป็น

```
class InHouseProduct(Product):
    def get_discount(self):
        return self.apply_extra_discount()
    def apply_extra_discount(self):
        return self.discount * 1.5
product1 = Product()
product2 = InHouseProduct()
lst = [product1, product2]
for i in 1st:
    print(i.get_discount())
```


- Interface Segregation Principle (Segregation = ทำให้แยกออกจากกัน)
- หลักการข้อนี้ นำเสนอโดย "Robert Martin"
- หลักการนี้กล่าวว่า "การแยก Interface ออกตามการใช้งานนั้น ดีกว่าการสร้าง general interface เพื่อใช้งานร่วมกันหลายๆ คลาส"
- 🗣 เพราะบาง class ไม่ควรจะโดนบังคับให้ implement method ที่ไม่ได้ใช้งาน
- อธิบาย คือ กรณีที่มี object ที่คล้ายๆ กัน ให้แยกแยะว่าแต่ละ object ต้องมี method อะไรบ้าง และจะแบ่งคลาสอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดการ implement method ที่ไม่ได้ใช้งาน

เรามาลองสมมติ Class ของลานจอดรถแห่งหนึ่ง มีดังนี้

```
⇒class ParkingLot:
    raise NotImplementedError
    def unpark_car(self):  # Increase empty spots by 1
       raise NotImplementedError
    def get_capacity(self): # Returns car capacity
       raise NotImplementedError
    def calculate_fee(self, car): # Returns the price based on number of hours
       raise NotImplementedError
    def do_payment(self, car):
       raise NotImplementedError
```


สมมติว่า มีการสร้างลานจอดรถอีกแห่ง แต่ไม่เก็บเงิน หากสร้าง Class ดังนี้

```
print('parking')
    def unpark_car(self):  # Increase empty spots by 1
       print('unparking')
    def get_capacity(self): # Returns car capacity
       print('get_capacity')
    def calculate_fee(self, car): # Returns the price based on number of hours
       return 0
    def do_payment(self, car):
       raise Exception("Parking lot is free")
```


- จะเห็นได้ว่าใน subclass มี method ที่ไม่ได้ใช้อยู่ 2 method คือ do_payment และ calculate_fee ซึ่งทำให้ขัดต่อหลักการ ISP เพราะหากมีการเรียกใช้ขึ้นมาก็จะ เกิด Error
- สำหรับแนวทางการแก้ไข คือ ใน ParkingLot ให้ตัด method do_payment และ calculate_fee ออกไป
- และสร้าง subclass ขึ้นมา 2 class คือ PaidParkingLot และ FreeParkingLot โดย ใน PaidParkingLot ให้มี method do_payment และ calculate_fee
- เพียงเท่านี้ก็จะไม่มีการบังคับให้ต้อง implement method ที่ไม่ได้ใช้งาน
- อันที่จริง ในตัวอย่างนี้ก็ขัดกับหลักการอื่นๆ ของ SOLID ที่ผ่านมาอีกด้วย เพราะมี cohesion ระหว่างกันน้อย

- ในคลาส PaymentProcessor สมมติว่าเราเพิ่มการ OTP ผ่าน SMS เข้าไป เพื่อให้มีความปลอดภัยในการใช้งานมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจะแก้ไขคลาสเป็นดังนี้
- นอกเหนือจะต้อง implement method pay แล้วยังต้อง implement method auth sms

```
class PaymentProcessor(ABC):
    @abstractmethod
    def auth_sms(self, code):
        pass

@abstractmethod
    def pay(self, order):
        pass
```


แต่ปกติการใช้ credit card จะไม่ต้องใช้ SMS หากมีการบังคับก็จะต้อง
 implement แบบนี้ ทำให้ไม่เป็นไปตามหลัก เรื่อง Interface Segregation
 Principle

```
class CreditPaymentProcessor(PaymentProcessor):

    def __init__(self, security_code):
        self.security_code = security_code

def auth_sms(self, code):
        raise Exception("Credit card payments don't support SMS code authorization.")

def pay(self, order):
    print("Processing credit payment type")
    print(f"Verifying security code: {self.security_code}")
    order.status = "paid"
```


ในกรณีนี้ การแก้ไขคือ จะเพิ่ม subclass ของ PaymentProcessor แบบที่ใช้
 SMS เพิ่มเข้ามา จากนั้นให้เครดิตการ์ดใช้ PaymentProcessor และการชำระ
 เงินแบบอื่นๆ ให้ใช้ PaymentProcessorSMS

```
class PaymentProcessor(ABC):
    @abstractmethod
    def pay(self, order):
        pass

class PaymentProcessorSMS(PaymentProcessor):
    @abstractmethod
    def auth_sms(self, code):
        pass
```


 นอกจากนั้นยังสามารถใช้วิธี composition ในการแก้ปัญหานี้ได้ด้วย โดยการ สร้างคลาส SMSAuthorizer

```
class SMSAuthorizer:

def __init__(self):
    self.authorized = False

def verify_code(self, code):
    print(f"Verifying SMS code {code}")
    self.authorized = True

def is_authorized(self) -> bool:
    return self.authorized
```


• จากนั้นคลาสที่ต้องการ authorize ผ่าน SMS ก็ให้ทำดังนี้

```
class DebitPaymentProcessor(PaymentProcessor):
   def __init__(self, security_code, authorizer: SMSAuthorizer):
        self.security_code = security_code
        self.authorizer = authorizer
    def pay(self, order):
        if not self.authorizer.is_authorized():
            raise Exception("Not authorized")
        print("Processing debit payment type")
        print(f"Verifying security code: {self.security_code}")
        order.status = "paid"
```


- Dependency Inversion Principle
- เนื้อหาของหลักการข้อนี้ คือ

"High level modules should not depend upon low level modules. Both should depend upon abstractions." "Abstractions should not depend upon details, details should depend upon abstractions."

 "ของที่เป็น High level module ไม่ควรไปผูกติดกับ Low level module และทั้ง สองควรรู้จักกันในรูปแบบ abstraction เท่านั้น" กับ "Abstraction ไม่ควรรู้ รายละเอียดการทำงาน แต่โค้ดที่ทำงานที่แท้จริงต้องทำตาม Abstraction ที่วางไว้"

- ก่อนอื่นก็ต้องรู้จัก High Level Module กับ Low Level Module ก่อน
- High level module คือโค้ดที่รับผิดชอบดูแลภาพรวมของระบบ ซึ่งภายใน High Level Module จะไปเรียกใช้ Low level module ต่างๆ มาทำงานอีกที่ (สมมติว่า เป็นงานก่อสร้าง High Level Module คือคนคุมงานก่อสร้าง คนคุมงานจะไม่โบกปูน เอง แต่จะดูภาพรวมว่าต้องทำอะไรงานถึงจะเสร็จ)
- Low level module คือโค้ดที่มีหน้าที่ทำงานจริงๆ เช่น เขียนลงไฟล์ สมมติว่าเป็น งานก่อสร้าง ก็คือคนโบกปูน)
- จะเห็นว่าถ้าออกแบบระบบให้ดี ทั้ง High Level และ Low Level ไม่ควรจะต้องขึ้นต่อ กัน เช่น คนคุมงาน ก็สามารถคุมงานคนไหนก็ได้ที่โบกปูนเป็น และ คนโบกปูน ก็ สามารถทำงานไหนก็ได้ ที่ได้รับการสั่งงาน คือ จะมีการขึ้นต่อกันน้อย

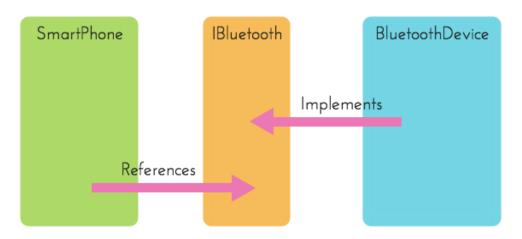

สมมติมี Class ดังนี้

```
class BluetoothDevice:
     def connect(self): # do low level network tasks
         pass
                                            SmartPhone
                                                         BluetoothDevice
     def scan(self):
         pass
 class SmartPhone:
     def __init__(self,tel_no):
                                                   References
         self.__tel_no = tel_no
         self.__bt = BluetoothDevice
         # create object BluetoothDevice in Class
     def connect_bluetooth(self):
         self.__bt.connect()
```


- คลาสตาม slide ก่อนหน้า ออกแบบได้ถูกหลัก Single Responsibility เพราะได้แยก คลาสของ SmartPhone และ BluetoothDevice ออกจากกันตามหน้าที่แล้ว
- แต่ก็ขัดกับหลัก DIP เพราะ High level module ไปผูกติดกับ Low level module หากมีการเปลี่ยนแปลงของ Low level module ก็จะกระทบกับ High level module
- 📍 ดังนั้นจะ redesign เป็นแบบนี้ ตัว SmartPhone จะเป็นอิสระจาก BluetoothDev.

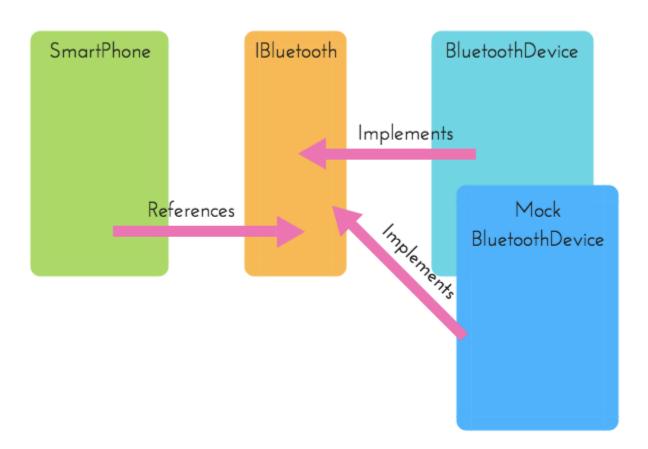
```
from abc import ABC
                                                        class SmartPhone:
                                                            def __init__(self,tel_no, bt):
class IBluetooth(ABC):
                                                                self.__tel_no = tel_no
     def connect(self): # do low level network tasks (a)
                                                                self.__bt = bt
         pass
     def scan(self):
                                                            def connect_bluetooth(self):
                                                                self.__bt.connect()
         pass
class BluetoothDevice(IBluetooth):
                                                        bt = BluetoothDevice()
     def connect(self): # do low level network tasks | phone = SmartPhone('0812345678', bt)
         print('bluetooth connect')
     def scan(self):
         print('bluetooth scan')
```

🕨 จะเห็นว่ามีการสร้าง object ขึ้นก่อน แล้วส่งเป็น argument ให้กับ SmartPhone

• นอกจากนั้นยังสามารถเชื่อมต่ออุปกรณ์ Bluetooth แบบใหม่ง่ายขึ้น (หรือ test)

For your attention